

Na úvod

„Milujem, preto nepijem!“

Čudné slová, čudná veta, však?

Čo vám príde na um pri týchto slovách? Nebojte sa, hneď vám dám odpoveď.

Pod heslom „Milujem, preto nepijem!“ sa rozbieha iniciatíva, ktorá má v našich srdciach nanovo rozpáliť oheň spásosnosnej a oslobodzujúcej lásky. Je to akcia, ktorá má nás členov a kandidátov iniciovať, aby sme prijali nové dielo oslobodenia v duchu novej kultúry. Je to výzva, aby sme vyšli s týmto dielom Nepoškvrmenej k ľuďom, ktorí sú mimo našich spoločenstiev KOČ. Aby sa aj oni podujali na toto dielo lásky za svojich blížnych.

Kristova láska, ktorú si nikto z nás nezaslúži, je žriedlom našej sily a všetkých dobrých diel, na ktoré sa podujímame v Kruciáte oslobodenia človeka.

Našou spoločnou úlohou je zozbierať svedectvá členov KOČ, ktoré poukazujú na dielo našej lásky, a zverejniť ich, aby bolo poznať, koľko nás je a aké nádherné dielo slobody v našom živote priniesli skutky a rozhodnutia slobody. Povzbudzujeme všetkých členov a kandidátov KOČ k písomnej príprave svedectiev podľa priloženej schémy. Pamätajte – toto svedectvo je pre tých, ktorých máte radi!!!

Otec Jozef Heske

Katechéza

6. stretnutie malých skupiniek KOČ „Sprevádzať na ceste oslobodenia“ Vidieť

• Prečo sa dnes ľudia cítia osamotení, a to aj napriek tomu, že majú k dispozícii moderné prostriedky komunikácie?

- Kde ľudia hľadajú uspokojenie potreby mať za priateľa druhého človeka?
- Čo nám prekáža v počúvaní druhého človeka?
- Prečo na to nemáme čas a časom aj ochotu?

Posúdiť

Z apoštolskej exhortácie Svätého Otca Františka *Evangelii gaudium* (*Radosť evanjelia*):

EG 197. V Božom srdci je privilegované miesto pre chudobných, pretože on sám „sa stal chudobným“ (porov. 2 Kor 8, 9). Celá púť našej spásy je poznačená prítomnosťou chudobných. Táto spása k nám prišla prostredníctvom jedného „áno“ chudobnej dievčiny v malom stratenom mestečku na periférii veľkej ríše. Spasiteľ sa narodil v jasličkách medzi zvieratami, ako sa to stávalo deťom tých najchudobnejších; do chrámu ho prišli predstaviť s dvoma holúbkami, čo bola obeta tých, ktorí si nemohli dovoliť kúpiť baránka (porov. Lk 2, 24; Lv 5, 7); vyrástol v dome jednoduchých robotníkov a pracoval vlastnými rukami, aby si zarobil na chlieb. Keď začal ohlasovať Božie kráľovstvo, nasledovali ho celé zástupy vydedencov, a tak sa ukázalo, čo on sám povedal: „*Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným*“ (Lk 4, 18). Tých, ktorých trápili bolesti, zbiedených chudobou, Boh uistil, že ich nosí hlboko vo svojom srdci: „*Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo*“ (Lk 6, 20); priamo sa s nimi stotožnil: „*Bol som hladný a dali ste mi jesť*“, pričom učil, že preukázanie milosrdenstva chudobným je kľúčom do neba (porov. Mt 25, 35 n).

EG 198. Pre Cirkev pamätanie na chudobných je viac teologickou než

kultúrnou, spoločenskou, politickou alebo filozofickou kategóriou. Boh im udeľuje „svoje prvé milosrdenstvo“. Toto Božie uprednostnenie má svoje dôsledky pre život všetkých kresťanov, ktorí sú povolani „*zmyšľať tak ako Kristus Ježiš*“ (Flp 2, 5). Ním inšpirovaná Cirkev si vybrala chudobných, aby im prejavila zvláštnu formu „*prvenstva v preukazovaní kresťanskej lásky, ako o tom svedčí celá cirkevná tradícia*“. Táto voľba – ako učí Benedikt XVI. – „*je zahrnutá v kristologickej viere v Boha, ktorý sa pre nás stal chudobným, aby nás svojou chudobou obohatil*“. Preto túžim po chudobnej Cirkvi pre chudobných. Oni nás môžu veľa naučiť. Okrem účasti na zmysle pre vieru skrze svoje vlastné trápenia poznajú trpiaceho Krista. Je nevyhnutné, aby sme sa ním všetci nechali evanjelizovať. Nová evanjelizácia je pozvaním spoznať spásonosnú silu pôsobiacu v ich životoch a umiestniť ich do centra putovania Cirkvi. Sme povolani, aby sme v nich objavili Krista; aby sme im prepožičali svoj hlas na pomoc v ich problémoch, ale sme povolani aj na to, aby sme boli ich priateľmi; aby sme ich počúvali, chápali a prijímali tajomnú múdrosť, ktorú nám Boh chce dať ich prostredníctvom.

EG 199. Naša úloha spočíva nielen v činnostiach alebo programoch pomoci a podpory; to, čo Duch Svätý uvádza do pohybu, nie je prehnaný aktivizmus, ale predovšetkým pozornosť venovaná druhému tak, akoby sme ho „*pokladali za seba samého*“. Táto pozornosť lásky je začiatkom skutočnej starostlivosti o jeho osobu a inšpiruje ma, aby som účinne hľadal jeho dobro. To znamená oceniť chudobného v jeho vlastnej добрote, s jeho štýlom bytia, s jeho kultúrou, s jeho spôsobom života viery. Autentická láska je vždy kontemplatívna; umožňuje nám slúžiť druhému nie z nevyhnutnosti alebo z márnivosti, ale preto, lebo je to krásne – presahujúce všetku vonkajškovosť. „*Z lásky, pre ktorú má človek rád druhú osobu, vyplýva, že jej niečo nezištné*

daruje.“ Chudobný, keď je milovaný, „*je pokladaný za veľmi hodnotného*“, a toto odlišuje autentické pamätanie na chudobných od každej ideológie; od každého pokusu použiť chudobných ako prostriedok na dosiahnutie osobných alebo politických záujmov. Len vychádzajúc z tejto skutočnej a srdečnej blízkosti, môžeme ich vhodným spôsobom sprevádzať na ich ceste oslobodenia. Len to umožní, aby „*sa chudobní cítili v každom kresťanskom spoločenstve ,ako doma*‘. *Nebol by tento štýl najkrajším a najúčinnším predstavením blahozvesti Božieho kráľovstva?*“ Bez prednostného pamätania na najchudobnejších „*hrozilo by ohlasovaniu evanjelia, ktoré je tiež prvým skutkom lásky, nebezpečenstvo, že sa mu nebude rozumieť alebo že zapadne do toho mora slov, ktorým nás dnešná spoločnosť komunikácie každodenne zaplavuje*“.

EG 201. Nikto by nemal hovoriť, že nemôže byť nablízku chudobným preto, že jeho štýl života si vyžaduje venovať viac pozornosti iným veciam. Toto je častá výhovorka v akademickej, podnikateľskej a profesionálnej oblasti, ba dokonca aj v cirkevnej sfére. Aj keď vo všeobecnosti možno povedať, že povolaním a vlastnou misiou laických veriacich je premieňať rozličné pozemské skutočnosti tak, aby sa každá ľudská činnosť nechala premeniť prostredníctvom evanjelia, nik by sa nemal cítiť vyňatý spod povinnosti starať sa o chudobných a venovať pozornosť sociálnej spravodlivosti: „*Duchovné obrátenie, intenzita lásky k Bohu a k blížnemu, zápal pre spravodlivosť a mier, evanjeliová pozornosť voči chudobným i k samotnej chudobe sú povinnosťami pre všetkých*.“ Bojím sa, že tieto slová zostanú len predmetmi niekoľkých komentárov bez skutočného použitia v praxi. Aj napriek tomu však dúfam v otvorenosť všetkých kresťanov a prosím vás, aby ste spoločne hľadali kreatívne spôsoby prijatia tejto obnovenej ponuky.

- Ako môžeme druhých viac počúvať?
- V ktorých situáciách máme sprevádzať

núdznych?

• V ktorých situáciách máme ísť preč, aby sme sa nedali stiahnuť zlym?

Konať

• Porozprávaj sa človekom v núdzi. Nájdi si konkrétne chudobné osoby v mieste bydliska. Podpora nech je skôr symbolická, napr. vlastnoručne upečený koláč, chlebiček alebo na záver navrhnúť spolu-modlitebníka.

• Nájdi si čas pre núdzneho.

• Podľa možnosti obetuj viac času a pozornosti na počúvanie druhého než na hovorenie o sebe či dávanie rád.

7. stretnutie malých skupiniek KOČ „Boží prostriedok oslobodenia a podpory núdznych“

Vidieť

• S akými ťažkosťami sa stretávame v kontakte s núdznymi?

• Kde môžu chudobní hľadať pomoc? Kde nájdú pomoc ľudia závislí a bezdomovci?

• Aké spoločenstvá alebo skupiny vo farnosti sa venujú núdznym?

Posúdiť

Prečítajme si *Mk 6, 34 – 37*:

Keď vystúpil a videl veľký zástup, zľutoval sa na nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. A začal ich učiť mnohým veciam. Keď už bolo veľa hodín, pristúpili k nemu jeho učenci a hovorili: „Toto miesto je púste a je už veľa hodín. Rozpusť ich, nech sa rozídu do okolitých osád a dedín kúpiť si niečo na jedenie.“ On im odpovedal: „Vy im dajte jesť!“ Vraveli mu: „Máme ísť nakúpiť za dvesto denárov chleba a dať im jesť?“

Z apoštolskej exhortácie Svätého Otca Františka *Evangelii gaudium* (Radost evanjelia):

EG 187. Každý kresťan a každé spoločenstvo sú povolání byť nástrojmi Boha na oslobodenie a poskytnutie pomoci chudobným takým spôsobom, aby sa naplno dokázali integrovať do spoločnosti; to predpokladá, aby sme boli vnímaví a pozorní, aby sme počúvali volanie chudobného a aby sme mu pomohli. Stačí

si pozrieť Sväté písmo, aby sme objavili, ako dobrý Otec túži počuť volanie chudobných: *„Videl som utrpenie svojho ľudu v Egypte a počul som jeho volanie pre pracovných dozorcov. Viem o jeho utrpení. Preto som zostúpil, aby som ho vyslobodil... Preto poď, pošlem ťa.“* (*Ex 3, 7 – 8. 10*) Vidíme, že mu ležia na srdci ich potreby: *„Tu volali Izraelovi synovia k Pánovi a Pán im vzbudil osloboditeľa.“* (*Sdc 3, 15*) My sme nástrojmi Boha na počúvanie chudobného, a tak patrí: ak by si zostal hluchý voči jeho výkriku, vyčlenil by sa z vôle Otca a z jeho plánu, pretože tento chudobný *„by volal proti tebe k Pánovi a bol by to pre teba hriech“* (*Dt 15, 9*). Nedostatok solidarity voči potrebám chudobného má priamy vplyv na vzťah človeka s Bohom: *„Vyslyšaná býva kliatba toho, kto ti v trpkosti duše zlorečí, lebo vyslyší ho ten, čo ho stvoril.“* (*Sir 4, 6*) Stále sa vracia stará otázka: *„Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska?“* (*1 Jn 3, 17*) Spomeňme si tiež, ako presvedčivo svätý Jakub opísal krik utláčaných: *„Mzda, ktorú ste zadržali robotníkom, čo vám žali polia, kričí. A krik žencov došiel k sluchu Pána zástupov.“* (*Jak 5, 4*)

EG 188. Cirkev si uvedomuje, že nevyhnutnosť počúvať toto volanie vychádza zo samotného oslobodzujúceho pôsobenia milosti v každom z nás, nie je to teda úloha vyčlenená len pre niektorých: *„Cirkev, vedená evanjeliom milosrdenstva a láskou k ľudskému bytiu, počúva výkrik volajúci po spravodlivosti a túži naň odpovedať všetkými svojimi silami.“* V tomto kontexte chápeme aj Ježišovu žiadosť, s ktorou sa obrátil na apoštolorov: *„Vy im dajte jesť.“* (*Mk 6, 37*) Z toho vyplýva potreba spolupráce tak na odstránenie komplexných príčin chudoby, ako aj na podporu integrálneho rozvoja chudobných; a tiež potreba jednoduchých a každodenných prejavov solidarity voči veľmi konkrétnym trápeniam, s ktorými sa stretávame. Slovo „solidarita“ sa

akoby častým používaním opotrebovalo a niekedy býva nesprávne interpretované: znamená totiž omnoho viac ako len občasný prejav štedrosti. Vyžaduje si novú mentalitu, ktorá dokáže premýšľať v termínoch spoločenstva a uprednostňovať životy všetkých pred privlastňovaním dobier zo strany len niektorých.

EG 189. Solidarita je spontánnou reakciou človeka, ktorý pokladá sociálny rozmer vlastníctva a univerzálne určenie dobier za hodnoty nadradené súkromnému vlastníctvu. Súkromné vlastníctvo dobier je zdôvodniteľné ich spravovaním a zhodnocovaním, aby lepšie slúžili spoločnému dobru; a solidaritu preto treba žiť ako rozhodnutie dať chudobnému to, čo mu prináleží. Uskutočňovanie takýchto presvedčení a prejavov solidarity otvára cesty pre ďalšie štrukturálne zmeny a tieto zmeny robí možnými. Zmena štruktúr, ktorá neprinesie nové názory a postoje, však nezabezpečí, aby sa aj tieto štruktúry skôr či neskôr znovu nestali skazenými, priťažkými a neefektívnymi.

EG 204. Nemôžeme sa viac spoliehať len na slepú moc a neviditeľnú ruku trhu. Rast v rovnosti si vyžaduje čosi viac než len ekonomický rast, aj keď ho predpokladá; vyžaduje si rozhodnutia, programy, mechanizmy a procesy špecificky zamerané na lepšie rozdelenie zdrojov, na vytvorenie pracovných príležitostí, na integrálnu pomoc chudobným, ktorá mieri vyššie než len sociálna pomoc. V žiadnom prípade sa tu nestaviam za nezodpovedný populizmus, ale ekonomika sa už nemôže spoliehať na také „ozdravenia“, ktoré sú len novým jedom, ako keď sa napríklad tvrdí, že zredukovaním pracovného trhu stúpne výnosnosť – pretože takto len vytvárame ďalších vylúčených.

EG 207. Každé cirkevné spoločenstvo, ak predstiera, že sa nemusí kreatívne starať a prikladať ruku k dielu, aby chudobní žili dôstojne a všetci patrili do spoločnosti, riskuje, že sa rozpadne, aj keď rozpráva o sociálnych témach alebo kritizuje vlády. Takéto spoločenstvo ľahko

pohlí duchovné zosvetštenie, zamaskované náboženskými praktikami, neužitočnými stretnutiami a prázdnyimi rečami.

Konať

- Poznám nejaké inštitúcie, ktoré sa venujú núdznym?
- Viem, ako pracujú?
- Čo môžem urobiť, aby som lepšie spoznal, ako fungujú inštitúcie pomáhajúce núdznym a závislým?
- Ako môžem vstúpiť do spolupráce s nimi?
- Ako sa my, spoločenstvo KOČ, môžeme do tejto činnosti zapojiť?

8. stretnutie malých skupiniek KOČ **„Pochopiť skutočnosť nestačí“**

Vidieť

- Ako reagujeme, keď počujeme pekné, ale prázdne slová, ktoré nemajú oporu v realite?
- Aké ťažkosti sa objavujú, keď chceme naše myšlienky, ktoré žijeme, previesť do životnej praxe?

Posúdiť

Z apoštolskej exhortácie Svätého Otca Františka *Evangelii gaudium* (*Radosť evanjelia*):

EG 221. Budovanie tejto stavby národa žijúceho v pokoji, spravodlivosti a bratstve je založené na štyroch princípoch súvisiacich s dvojpolovým napätím, ktoré je vlastné každej sociálnej skutočnosti. Tieto princípy vyplývajú z veľkých postulátov sociálnej náuky Cirkvi, ktoré predstavujú „prvý a základný parameter vzťahu na vysvetlenie a hodnotenie sociálnych fenoménov“. Vo svetle týchto postulátov chcem teda predložiť štyri princípy, konkrétne usmerňujúce vývoj sociálneho spoluzitia a budovanie ľudu, v ktorom sa rozdiely harmonizujú v rámci jedného spoločného plánu. Robím to v presvedčení, že ich aplikácia môže byť autentickou cestou na dosiahnutie pokoja v každom národe a na celom svete.

EG 231. Existuje tiež dvojpolové napätie medzi myšlienkou a skutočnosťou. Skutočnosť jednoducho je, myšlienka sa

tvorí. Musí medzi nimi vzniknúť neustály dialóg, aby sa myšlienka neoddelila od skutočnosti. Je nebezpečné žiť len v kráľovstve slova, obrazu či sofizmu. Z toho potom vyplýva, že treba stanoviť aj tretí princíp: **Skutočnosť je viac než myšlienka** (tretí zo štyroch; prvé dva „Jednota prevyšuje konflikt“ a „Čas je dôležitejší než priestor“ boli uvedené v minulom čísle Echa, pozn. red.). Znamená to vyhýbať sa rozličným formám zatiaľovania skutočnosti, ako sú: anjelské formy purizmu, diktatúry relativizmu, deklaračné nominalizmy, a to viac formálne než reálne plány, protihistorické fundamentalizmy, etické systémy postavené bez dobra, intelektualizmy bez múdrosti.

EG 232. Myšlienky – koncepcné spracovania – slúžia na poňatie, pochopenie a riadenie skutočnosti. Myšlienka odtrhnutá od reality ústi do idealizmov a neúčinných nominalizmov, ktoré nanajvýš klasifikujú alebo definujú, ale nedokážu nikoho motivovať, aby sa angažoval. Angažovať sa pozýva realita osvietená uvažovaním. Treba prejsť od formálneho nominalizmu k harmonickej objektívnosti. Inak dochádza k manipulácii pravdy, ako keď sa gymnastika nahrádza kozmetikou. Existujú politici – a aj náboženskí predstavitelia – ktorí sa pýtajú, prečo ich ľudia nechápu a nenasledujú napriek tomu, že ich návrhy sú logické a jasné. Pravdepodobne preto, lebo sa usadili v kráľovstve čistých myšlienok a zredukovali politiku alebo vieru na rétoriku. Zasa iní zabudli na jednoduchosť a zvonka importovali taký typ racionalnosti, ktorý je ľuďom cudzí.

EG 233. Skutočnosť je viac než myšlienka. Toto kritérium sa viaže na vtelenie Slova a na jeho uskutočnenie v praxi: „Božieho Ducha poznáte podľa tohto: Každý duch, ktorý vyznáva, že Ježiš Kristus prišiel v tele, je z Boha.“ (1 Jn 4, 2) Kritérium skutočnosti, Slova, ktoré sa už vtelilo a stále sa snaží vtelovať, je pre evanjelizáciu podstatné. Vedie nás na jednej strane k tomu, aby sme zhodnotili

cirkevné dejiny ako dejiny spásy; aby sme pamätali na svätých, ktorí dokázali inkulturovať evanjelium do života našich národov; a aby sme prijali bohatú, dve-tisícročnú tradíciu Cirkvi bez pokusov vytvárať myslenie oddelené od tohto pokladu, akoby sme chceli vynájsť evanjelium. Na druhej strane nás toto kritérium vedie, aby sme Slovo uvádzali do praxe, aby sme uskutočňovali diela spravodlivosti a lásky, v ktorých sa toto Slovo stáva plodným. Neuvádzaj Slovo do praxe, neprivádzaj ho ku skutočnosti znamená stavať na piesku; zostáť len pri myšlienke a upadnúť do intimizmu a gnosticizmov, ktoré neprinášajú ovocie, len zneplodňujú dynamizmus Slova.

Konať

● Aké konkrétne dielo milosrdenstva môžem vykonať, v ktorom sa vyjadruje myšlienka starostlivosti o núdzných a závislých?

9. stretnutie malých skupiniek KOČ „Skrytá núdza“

Vidieť

- Kto z núdzných ľudí v tvojom okolí je zanedbávaný, opustený či umlčaný?
- Aké skryté oblasti chudoby badáme, ktoré si vyžadujú našu pozornosť a modlitbu?
- Ako sa prejavuje v tvojom okolí neúcta ľudí k životnému prostrediu?

Posúdiť

Z apoštolskej exhortácie Svätého Otca Františka *Evangelii gaudium* (*Radosť evanjelia*):

EG 209. Ježiš, evanjelizátor par excellence a zosobnené evanjelium, sa najviac stotožňuje práve s najmenšími (porov. *Mt 25, 40*). To nám pripomína, že všetci ako kresťania sme povolani, aby sme sa starali o tých najkrehkejších na tejto zemi. Avšak pre súčasný model „úspechu“ a „sebestačnosti“ sa nejaví ako zmysluplné investovať do toho, aby sa ľudia zostávajúci pozadu, slabší a menej talentovaní mohli v živote presadiť.

EG 212. Dvojnásobne utrápené sú

ženy, ktoré trpia vylúčením, zlým zaobchádzaním a násilím, pretože často majú ešte menej možností brániť svoje práva. Avšak aj medzi nimi neustále nachádzame obdivuhodné prejavy každodenného hrdinstva pri obrane a pri starostlivosti o krehkosť svojich rodín.

EG 213. Medzi týmito slabými, o ktorých sa Cirkev chce starať prednostne, sú aj deti pred narodením, najbezbrannejšie a najnevinnejšie zo všetkých; dnes sa im upiera ľudská dôstojnosť, aby sa s nimi mohlo robiť, čo sa komu zachce; berie sa im život a sčvaľujú sa také zákony, ktoré zakazujú, aby tejto svojvoľnosti ktokoľvek bránil. Na zosmiešnenie obrany nenarodených, o ktorú sa Cirkev snaží, sa jej pozícia neraz zobrazuje ako ideologická, tmárska a nemoderná. A predsa je táto jej obrana nenarodeného života vnútorné spojená s obranou každého ľudského práva. Opiera sa o presvedčenie, že ľudské bytie je vždy posvätné a nedotknuteľné, v každej situácii a v každej fáze svojho vývoja. Je vždy cieľom a nikdy nie prostriedkom na riešenie iných problémov. Ak padne toto presvedčenie, porušia sa pevné a stále základy ochrany ľudských práv a tieto práva budú manipulovateľné takými spôsobmi, aké vyhovujú tým, čo sú práve pri moci. Samotný rozum stačí na to, aby sme spoznali neporušiteľnú hodnotu každého ľudského života; ale ak sa naň pozeráme aj z hľadiska viery, „každé urazenie dôstojnosti človeka kričí, volá pred Božou tvárou po pomste a je urážkou Stvoriteľa človeka“.

EG 214. Práve preto, že je to otázka, ktorá súvisí s vnútornou jednotou nášho posolstva vzhľadom na hodnotu ľudskej osoby, nemožno očakávať, že Cirkev v tejto otázke zmení svoje stanovisko. Budem v tom celkom úprimný. Toto nie je argument podliehajúci nejakým reformám alebo „modernizáciám“. Nie je nič progresívne na tom, keď sa niekto pokúša riešiť problémy zabitím ľudského života. Je však tiež pravda, že sme urobili málo ohľadom adekvátneho sprevádzania žien

nachádzajúcich sa vo veľmi ťažkých situáciách, v ktorých sa potrat predstavuje ako rýchle riešenie ich hlbokej úzkosti najmä vtedy, keď sa život rastúci pod ich srdcom počal násilne alebo v prostredí veľkej biedy. Kto môže nechápať takéto bolestivé situácie?

EG 215. Sú aj iné, krehké a bezbranné tvory, ktoré často zostávajú napospas ekonomickým záujmom a bezohľadnému využívaniu. Mám teraz na mysli celé stvorenie. Ako ľudské bytosti nie sme len užívateľmi, ale aj správcami ostatných stvorení. Prostredníctvom našej telesnosti nás Boh úzko spojil so svetom, ktorý nás obklopuje, a tak na nás jeho pustošenie vplýva ako choroba a vyhladenie ktoréhokoľvek druhu nás trpkovo zasahuje ako okyptenie. Nedovoľme, aby po nás zostali stopy deštrukcie a smrti, ktoré sa dotknú nielen nášho života, ale aj budúcich generácií. V tomto zmysle sa stotožňujem s pôsobivým a prorockým varovaním, ktoré už pred rokmi vyslovili filipínski biskupi: „*V lesoch žilo neuveriteľné množstvo rozličných druhov hmyzu a všetky tieto druhy tam mali vlastnú úlohu... Vtáky lietali vo vzduchu, ich trblietavé perie a ich pestré spevy dodávali farbu a melódiu zelených lesov... Boh dal túto zem nám, jeho vyvoleným stvoreniam, ale nie na to, aby sme ju zničili a premenili na púšť... Po daždivej noci pohľadni na čokoládovohnedé rieky v tvojom okolí a uvedom si, že odnášajú živú krv zeme do mora... Ako budú môcť ryby plávať v takých stokách, akou sa stala rieka Pasig a mnohé iné rieky, ktoré sme znečistili? Kto premenil nádherný vodný svet na podvodné cintoríny bez života a farby?“*

EG 216. Maličkí, ale mocní v Božej láske, ako svätý František z Assisi. Tak my všetci kresťania sme povolani starať sa o krehkosť ľudí a sveta, v ktorom žijeme.

Konať

● Pomodli sa na úmysel núdznych a slabých spoločne s ďalšími.

Otec Jozef Heske

Duchovný program v Lipanoch

V sobotu 23. mája 2015 sa kaplnke Charitného domu v Lipanoch uskutočnil duchovný program, počas ktorého odznela kázeň otca Martina Gaľu. Vybrali sme z nej pre vás nasledujúce myšlienky...

„Mnohí z nás starších už zažili viaceré Turíce. Možno by bolo dobré, keby sme sa v súvislosti s Turícami zamysleli nad tým, že konečne opustíme rámce svojho myslenia a svojich očakávaní. Existujú aj iné chodníky, možno krajšie a dobrodružnejšie, ktoré má Pán pre nás pripravené.

Apoštoli očakávali Ducha Svätého v neistom čase. Šlo im o život. A vtedy prišiel Duch Svätý, ktorý ich totálne pretvoril. Nedá sa logicky vysvetliť, že predtým vystrašení apoštoli sú zrazu na streche a ohlasujú Krista. Duch Svätý je Duch, ktorý prichádza na pomoc našej slabosti, k nám slabým ľuďom. A keď sa pred ním skloníme, on môže prísť a vylietať sa na nás.

Sami dobre vieme, že často prežívame strach, neistotu. Strach je jedným z najochromujúcejších pocitov. Skúsme sa zamyslieť, koľko snov sa nikdy neuskutočnilo len preto, že ktosi sa bál neúspechu. Premýšľajme, koľko vzťahov sa nikdy nezačalo rozvíjať, lebo niekto sa bál urobiť prvý krok. A teraz porozmýšľajme o apoštoloch, „*keď boli zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami...*“ (Jn 20, 19). Čo ak by nikdy apoštoli neboli prekonalí strach a boli by zostali v Jeruzaleme? Čo ak by sa Cirkev nikdy nebola rozrástla z tejto malej skupinky učeníkov? Apoštoli posilnení Duchom Svätým dokázali prekonať svoj strach. A vďaka ich odvahe mohol byť celý svet premenený posolstvom o Božej láske a spáse.

Keď hovoríme o Duchu Svätom, hovoríme o Bohu, ale trochu z iného pohľadu. Hovoríme, že Duch Svätý je vo vzťahu k Otcovi a k Ježišovi Kristovi. A len vo vzťahu prichádza naplnenie.

Duch Svätý nás chce pozvať do vzťahu s Otcom a s Ježišom. Každá modlitba je o vzťahu. A on prichádza a chce, aby sme pochopili, že Otec a Syn chcú vo mne žiť vo vzťahu. Diabol sa snaží náštrbiť vzťahy, lebo vzťahy sú priestorom pre ovocie radosti a šťastia, ktoré robia náš život šťastným. Chce zničiť vzťahy medzi súrodencami, medzi manželmi, medzi rodičmi... Duch Svätý nás otvára pre vzťah, lebo nie je nič horšie ako vidieť kresťana, ktorý nerozumie vzťahu s Otcom. Žiť vzťah je veľmi náročné. Aj v živote zakúšame, že ten, kto bol pre mňa darom, je zrazu pre mňa ťažkosťou (napr. v období krízy medzi manželmi). Duch Svätý je nám daný, aby sme sa otvorili pre vzťah s Otcom. My túžime byť vo vzťahu. Hľadáme lásku. Apoštoli pochopili, že nie sú sami, ale že Ježiš je stále s nimi.

Musíme si uvedomiť, že bez darov jazykov, bez darov proroctva, bez darov poznania a uzdravovania budeme spasení; to nie sú veci potrebné k spáse. Ale keď nepochopíme, čo všetko Boh Otec vykonal pre našu spásu, neposunieme sa ďalej.

Nech nás Duch Svätý zbaví predsudkov. Možno budú dnes večer niektorí z nás sklamaní: „Modlil som sa a nič, nedostal som dary Ducha Svätého.“ To nemusí byť teraz, že budem hneď citeľne naplnený darmi Ducha Svätého. No možno budem otvorenejší pre pomoc iným, možno budem trpezlivejší vo vzťahu k tým, ktorí ma znervózňujú, budem silnejší voči pokušeniam, budem pohotovejší v prirodzených veciach, možno konečne dokážem niekomu povedať pravdu. Duch Svätý k nám určite dnes príde. Máme veľké prísľuby od Boha. Tak sa otvorme tomu, ktorý nás posväcuje, ktorý nás oživuje, ktorý nás vedie k modlitbe. Nech nás Duch Svätý otvorí pre vzťah s Bohom. Otvorme sa Duchu Svätému, ktorý chce byť na nás zoslaný, a keď Boh chce, tak to bude, a keď raz povedal, že miluje, tak naozaj miluje.“ (red.)

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2015

3. – 5. júl 2015 – Pešia púť KOČ do Levoče

11. – 19. júl 2015 – Púť KOČ do Medžugoria

14. 8. 2015 – Liturgická spomienka na sv. Maxjiliána Kolbeho, patronálny sviatok KOČ

29. 8. 2015 – Celoslovenská púť KOČ a HSŽ do Krościenka nad Dunajcom

9. – 11. október 2015 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. 10. 2015 – Liturgická spomienka na sv. Jána Pavla II., patronálny sviatok KOČ

November 2015 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2015 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronálny sviatok KOČ

Pozvánka

Národná púť k hrobu o. Franciszka Blachnického do Krościenka

Srdečne Vás pozývame už na siedmu púť KOČ a HSŽ k hrobu ich zakladateľa, ktorá sa uskutoční v sobotu 29. augusta 2014. Začiatok púte je o 10.00 hod. Súčasťou programu je aj katechéza, spoznávanie Centra HSŽ, krížová cesta za oslobodenie slovenského národa, svedectvá a svätá omša. Dopravu a obed si pútnici zabezpečujú sami.

	Júl				August					
Po	6	13	20	27	3	10	17	24	31	
Ut	7	14	21	28	4	11	18	25		
St	1	8	15	22	29	5	12	19	26	
Št	2	9	16	23	30	6	13	20	27	
Pi	3	10	17	24	31	7	14	21	28	
So	4	11	18	25		1	8	15	22	29
Ne	5	12	19	26		2	9	16	23	30

Oznamy KOČ

Registračné údaje, ktoré ste uviedli v Prihláške do KOČ a ktoré sa medzitým zmenili, nám, prosím, oznámte e-mailom na adresu registracia@kruciata.sk alebo

prostredníctvom pošty na adresu KOČ v Levoči: Kruciáta oslobodenia človeka, Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča. Ďakujeme!

Modlitebnú príručku pre potreby modlitebnej reťaze (A6, 26 str., 0,50 eura) si môžete objednať na kruciata@kruciata.sk alebo poštou na adrese v Levoči (po 5 – 10 ks).

Vydávanie nášho dvojmesačníka ECHO, ktorý je určený ľuďom bez prístupu na internet, závisí možno aj od Vášho dobrého srdca. Prosíme Vás o jeho finančnú podporu. Číslo účtu: 75 12 63 50 01/5600. Správa pre prijímateľa: ECHO. Vopred Pán Boh zaplať!

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý páry týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V Útluku sv. Františka každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožnava – V priestoroch Diecéznej charity každý pondelok o 16.30 hod.

Prešov – V kláštore sestier CJ Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ

Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka finančnej podpore pani Ivety G.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,

RNDr. Štefan Paločko,

Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –

Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča

0905 709 324, 0907 977 645

www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk